

— Valtiotieteen lisensiaatin tutkinnon on Helsingin yliopistossa suorittanut valtiot.maisteri Matti Ilmari Jääskinen. Lehtemme lukijat tuntevat hänet paremmin, jos sanomme, että Aune Jääskinen on hänen aviopuolisonsa.

— Tasavallan presidentti on myöntänyt professorin arvon dosentti, filtri Sulo Halttoselle. Professori Haltsonen on monin eri tavoin ottanut osaa inkeriläisten heimo- ja sivistysrienteihin.

— Helsingin yliopiston kansleri on 13. 4. -70 nimittänyt valtiot.tri Voitto Setälän poliittisen historian dosentiksi. — Opetustoimintansa »uunituore dosentti» (kuten hän uudesta tittelistään ilmoitti) aloittaa virallisesti vasta syyskuussa. Lukijakuntamme tuntee hänet parhaiten lehtemme neuvottelukunnan jäsenenä ja ahkerana tiedemiesavustajana.

— Taiteilija Samppa Uimonen on tehnyt merkittävän aloitteen, joka voi antaa koko Pohjois-Karjalle aitoa karjalaista väriä. Hän on Ilomantsiin perustanut kanteleensoittopiirin johon on kolmesta pitäjistä, Ilomantsista, Enosta ja Tuupovaarasta ilmoittautunut 20 eri ikäistä oppilasta. Tavoitteena on kantelekuoro. Tämän talven aikana ei ole vielä syntynyt solisteja, mutta ajan mittaan tulee. Näin uskoo karjalaishenkinen Samppa Uimonen.

— Tasavallan presidentti on myöntänyt professorin arvon Helsingin yliopiston suomen kielen lehtorille, tohtori h.c. Eino Aulis Leskiselälle.

— HELSINGIN SUOMALAISET ORTODOKSIT ry:n vuosikokouksessa 15. 2. -70 puheenjohtajaksi valittiin edelleen opettaja Paavo Vasko ja sihteeriksi merkonomi Reino Ratilainen, johtokunnan muiksi jäseniksi osastopäällikkö Kosti Pamilo, toimitusjohtaja B. Karpela, sosionomi A. Ihatsu, toimitusjohtaja Vilho Sinda, matkatoimistonjohtaja Aleks Jylhällä, kauppias Vilho Paavilainen ja eroa pyytäneen rva Mirjam Guveniuksen tilalle kapteeni Mauri Röttsä.

Tilintarkastajiksi valittiin sairaskassatoimiston johtaja Olavi Vuorinen ja ekonomi Urpo Tuomela.

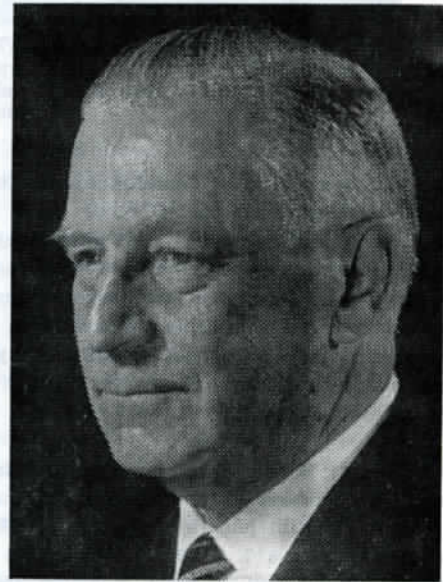
Tiistaiseuran ystävälliset emännät huolehtivat kahvitarjoilusta.

Piispa Johannes oli läsnä kahvitilaisuudessa ja piti puheen, josta kävi selväksi, että Helsingin ortod. seurakunta on väkiluvultaan suuri, n. yksi viidennes koko kirkkokunnan väestöstä vastaten 2—3 muuta srk:aa. Kaikki mikä tapahtuu Helsingin srk:ssa vaikuttaa koko kirkkokuntaan, myös ulkomaalaisten saamat vaikutelmat ovat »helsinkiläisiä». Ortodoksinen seurakuntaväki on hajallaan suurella alueella, mistä on seurauksena erinäisiä hankaluuksia.

— Jos joku ulkomainen tutkija saapuisi tänään Suomeen ja aloittaisi tutkimuksensa julkisten tiedotusvälineiden — erikoisesti television — tarkkailulla, hän pian päätyisi siihen tulokseen, että tämä maa on kurittomien vohottajien hallitsema. . . (Pedri)

— RUOTSIN KARJALAISET: Boråsissa toimivan Kalevan Kansan Kerhon edellinen toimintavuosi oli vilkas. Vuoden aikana on pidetty pikkujoulu-, äitienpäivä- ja Kalevalanpäivä-juhlat sekä helluntaina juhlat toiminnan 20-vuotismärkeissä. Karjalan Sivistysseuran kanssa on pidetty jatkuvasti yhteyttä ja yhteistoimintaa tullaan jatkamaan, koska vain siten Boråsin karjalainen »heimokeskus» pysyy toimintavireänä. Myös yhteistyö Svaneholmin Kumi-Veikkojen kanssa on ollut hyvä — kiitos vireän kyykkätoiminnan. Kerho teki retken Grännään ja laivamatkan Vetterille. Johtokunta kokoontui 6 kertaa. Vuosikokous pidettiin Kalevanpäivänä Götan juhlasalissa. Puheenjohtajaksi tuli valituksi uudelleen Elmeri Sillanpää. Johtokunta: P. Simonen, S. Sillanpää, A. Maksinen, Lahja Nordberg, M. Jehkimäinen, Mikko Lebedev, M. Jaakkonen, Matti Andriainen, kerhon emäntä — Mari Remsu, ompeluseuran emäntä — Martta Lebedev. Jäsenmaksu 5 Rkr vuodessa.

MERKKIPÄIVÄ

Pääkonsuli Aarne Koskelo

— 70 vuotta täytti 8. 3. -70 pääkonsuli Aarne Kaarlo Koskelo Helsingissä. Hän on syntynyt Värtsilässä. Hän suoritti ekonomin tutkinnon kauppakorkeakoulussa 1922, kauppatieteiden kandidaattitutkinnon 1924 ja kauppatieteiden maisterin arvon 1928. Ekonomiksi valmistuttuaan toimi SOK:n Helsingin konttorissa. Vuonna 1924 siirtyi Yhtyneet Papperitehtaat Osakeyhtiöön toimien vv. 1924—36 Simpeleen ja Jämsänkosken tehtaiden sekä myöhemmin yhtiön pääkonttorin konttoripäällikkönä Myllykoskella. Pitkäranta Oy:n toimitusjohtajaksi nimitettiin v. 1936 lopulla. V. 1940 hän tuli Osuuskunta Kompensation toimitusjohtajaksi hoitaen tätä tehtävää vuoteen 1947. Kaukomarkkinat Oy:n toimitusjohtajana hän työs-

kenteli yhtiön perustamisesta 1947 lähtien. Vuodesta 1955 lähtien toiminut lisäksi Barket-Littoinen Oy:n johtokunnan puheenjohtajana sekä vuoteen 1969 saakka toimitusjohtajana.

Pääkonsuli Koskelo ei ole unohtanut karjalaisuuttaan. Päävastoin hän on monin tavoin pyrkinyt edesauttamaan karjalaisuuden säilymistä.

— 80 vuotta täytti Irida Netsäinen, o.s. Savinainen, 6. 5. -70 Kemissä. Hän on syntynyt Rukajärven Miinoassa. Avioliitosta repolalaisen Juho Netsäisen kanssa hänelle on syntynyt kymmenpäinen lapsikratras.

— 80 vuotta täytti Senni Samulinen 5. 5. -70 Kuhmossa. Hän on kotoisin Rukajärven Tsoimosta.

— 70 vuotta täytti 14. 4. -70 Teppo Niemelä Nokialla. Hän on syntynyt Vuokkiniemen pitäjässä Livojärven kylässä ja tunnettiin siellä nimellä Kapulan Tiitan Teppana. Merkkipäivänään hän kirjoitti muistelon käynnistään Petrunpäivän praasnietoissa Vuokinsalmella.

— 70 vuotta täytti 13. 4. -70 entinen kulkukauppias Timo Ristinieni Paukkajassa. Hän on syntynyt Vienan Ristiniemellä. Hänen implahtelainen vaimonsa Aune, o.s. Kapanen, lähettää tässä yhteydessä terveisiä Simo Härköselä.

— Kajaanin, ent. Suojärven Annantehtaan, khra Elias Huurinainen täyttää 60 vuotta 10. 6. -70.

— 50 vuotta täytti 4. 4. -70 tuotepäällikkö Ville Lahelma Helsingissä. Hänellä oli onni syntyä Vienan itsenäisessä osassa — Vuokkiniemellä. Kahden-kolmen viikon vanhana hänet kuitenkin tuotiin »kopassa» turvaan Suomeen, Sydänmaalle, josta pian tuli muutto Vaasaan. Jo nuorena hän antautui käytännön palvelukseen Teräs Oy:ssä. Kun perhe muutti Helsinkiin, hän astui vienolaisten perustaman Helsingin Kutomo ja Kravatti Oy:n palvelukseen ja toimi eri tehtävissä parikymmentä vuotta. Tällä hetkellä hän on SOK:n Helsingin tehtaiden trikootehtaan tuotepäällikkönä. Nuorempana hän harrasti jääpallolua, otti innokkaasti osaa partiopoikatoimintaan, jota toimintaa jatkaa nykyäänkin partiojohtajana. Jatkosodassa hän osallistui Kannaksen taisteluihin yksikön mukana. Monasti hän on osoittanut myös elävää karjalaista heimomieltä ja on Karjalan Sivistysseuran jäsen.

— 50 vuotta täytti kauppat. maisteri Jorma Jokinen 10. 5. -70 Helsingissä. Hän on syntynyt Soanlahdessa. Opinnot: ylioppilas 1940, ekonomi 1945, kauppatiet.kand. 1948 ja kauppatiet.maist. 1950, THT ja HTM.

Hän on toiminut valtiovarainministeriön toimistosihteerinä 1946—1949, Yrittäjäin Vakuutuksen konttoripäällikkönä ja laina-asiaain esittelijänä 1949—1954 ja sen jälkeen Vähittäiskaupan Takaus Oy:n toimitusjohtajana sekä useiden yritysten ja järjestöjen tilintarkastajana.

Urheilujärjestöissä hän on ollut aktiivisesti mukana kuuluen SVUL:n Helsingin piirin johtokuntaan 10 vuoden ajan ja on nyt piirin puheenjohtaja sekä on edelleen SVUL:n Helsingin piirineuvoston puheenjohtaja, SVUL:n liittoneuvoston jäsen ja SVUL:n varapuheenjohtaja.

Karjalaisuus on edelleen lähellä hänen sydäntään. Hän on toiminut jo 6 vuoden ajan Pääkaupungin Suistamolaiset ry:n puheenjohtajana. Sotilasarvoltaan hän on kapteeni.

Toimitusjohtaja Vilho Sinda

— 50 vuotta täytti 3. 3. toimitusjohtaja Vilho Sinda Tapiolassa. Hän on syntynyt Suistamossa ja valmistunut merkonomiksi 1945. Toimittuaan erilaisissa liikealan tehtävissä hän on tullut 1950 toimitusjohtajaksi Kiuruveden työväen osuusliikkeeseen, mistä hän 1957 on siirtynyt Vaasan osuusliike Vaasanseudun toimitusjohtajaksi. V:sta 1959 hän on ollut Oy Renlund Ab:n toimitusjohtaja. Varsinaisen työnsä ohessa hän on eri palkkakunnilla hoitanut lukuisia kunnallisia luottamustehtäviä sekä on kuulunut useiden yhteisöjen ja yhtiöiden hallituksiin ja johtokuntiin.

Elävä karjalaisuus on ollut Vilho Sindan yhtenä mieltä tavoitteena. Hän on uurastanut Helsingissä toimivassa pitäjäseurassa ja on tälläkin hetkellä Helsingin ortod. seurakunnan neuvoston jäsen. Hän kuuluu Karjalan Sivistysseuran jäsenpiiriin.

— SIIRTOLAISUUS RUOTSIIN: Kuvan viime vuosien siirtolaisuudesta Ruotsiin antavat seuraavat tiedot siellä työssä olevien Suomen kansalaisten lukumäärästä:

1. 1. 1966	70.445
1. 1. 1967	73.800
1. 1. 1968	72.308
1. 1. 1969	76.318
1. 1. 1970	98.370

(Suomi Seura)

TUONILMAISIIN OVAT SIIRTYNEET

Talonusneuvos Pekka Pohjanvalo kuoli Vaasassa 22. 1. -70. Hän oli syntynyt Salmisissa 26. 6. 1910. Hän työskenteli nuorena liikealalla Sortavalassa, kotioloissaan maataloustehtävissä ja 20-luvun alussa neljä vuotta väepelinä armeijan esikuntatehtävissä. Hän oli kiintynyt kotiseutuun ja vanhaan kansankulttuuriin. Hän oli perustamassa kotikyläänsä nuorisoseuraa ja lainakirjastoa, jonka hoitajana hän oli talvisodan päiviin asti. Hän oli kiinnostunut vanhan kansantietouden tallentamiseen. Hän kuului Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran ja Sanakirjasäätiön avustajiin. Hän osallistui 1935 Kalevalan riemuvuoden kilpakeräykseen ja saavutti Karjalan maakunnan ensimmäisen palkinnon sekä palkinnon sananparsien keruussa. Harvinaisen rikkaitten kansantietouden alan keräilytulostensa pohjalla hän julkaisi kaksiosaisen Salmin murteen sanakirjan, johon sisältyy n. 30.000 sanaa selityksineen ja piirroksineen. Ansoitonsa johdosta hän sai apurahoja tutkimustyötään varten, ja hänet kutsuttiin Sanakirjasäätiön SKS:n, Muinaismuistoyhdistyksen, Numismaattisen yhdistyksen, Suomalais-ugrilaisen seuran ja Suomen museoyhdistyksen jäseneksi ja Talonpoikaiskulttuurisäätiön tiedemiesjäseneksi. Hän sai talousneuvoksen arvonimen 1948.

Osallistuttuaan viime sotiimme talousneuvos Pohjanvalo siirtyi 1945 Vaasaan ja toimi täällä Keturi-Pohjanvalon kultasepäniikkeen toimitusjohtajana. Täällä hän keskittyi kulttuuriharrastuksiinsa ja harrasti sen ohessa myös filateliaa.

Kuvanveistäjä Albin Kaasinen kuoli 3. 3. -70 Helsingissä. Hän oli syntynyt Liperissä 7. 4. 1892, käynyt keskikoulun ja opiskellut Suomen Taideyhdistyksen piirustuskoulussa vuosina 1912—16 sekä V. Malmbergin johdolla.

Erityisesti puuveistoksistaan tunnetun Albin Kaasisen teoksia oli ensi kerran näyttelyssä v. 1916. Hän sai kolmannen palkinnon dukaattikilpailussa v. 1917 ja ensimmäisen palkinnon 1918. Hänen teoksiaan oli näyttelyissä Moskovassa v. 1917 ja Kööpenhaminassa 1919, ensimmäisen yksityisnäyttelynsä hän piti 1920-luvun alussa. Sen jälkeen hän osallistui suomalaisen taiteen näyttelyihin ulkomailla Tukholmassa ja Oslolla 1929, Moskovassa ja Leningradissa 1953—54, Roomassa 1955, Neuvostoliitossa ja Kiinassa 1958 sekä Bukarestissa 1959.

Kansanomaisten, humorististen pienoisveistostensa, puisien ukkojen ja akkojen ohella Albin Kaasinen teki vakavampiluonteisia puuveistoksia. V. 1930 hän veisti Käiksalmen kirkkoon neljä evankelistaa, jotka nykyisin ovat

Albin Kaasinen
(1892—1970)

Heinolan rukoushuoneessa. Hänen muita teoksiaan ovat mm. Kyläkuoro, Korkea oikeus, Lääkärissä, Opin tielle sekä Arkkienkeli Mikael, joka on Someron kirkossa. Hänen teoksiaan on Ateneumissa, Turun ja Hämeenlinnan taidemuseoissa, Kordelinin kokoelmassa ja Leningradin vieraiden kansojen museossa. Kaasisen puinen »Kääpiökansa» on oiva muistomerkki karjalaisen mestarin työstä.

— Fil.maisteri Ada Mäkinen, o.s. Makarov, kuoli Helsingissä 5. 4. Hän oli syntynyt Iiomantsissa 29. 11. 1883. Hän tuli v. 1903 ylioppilaaksi Helsingin Uudesta Yhteiskoulusta, valmistui fil.kandiksi 1908 ja vihittiin fil.maisteriksi 1910. Suomenkielen ja historian opettajana hän oli Wärtsilän yhteiskoulussa 1908—1912. Solmittuaan avioliiton soittotaitelija, maanviljelijä Wainö Mäkisen kanssa 1913, hän siirtyi opettajan toimesta Myllykylän kartanon emännäksi Sortavalan maalaiskuntaan. V. 1921 maist. Mäkinen tuli Sortavalan seminaarin suomenkielen opettajaksi. Vuodesta 1938 hän oli Suomen kreikkalaiskatolisen pappisseminaarin suomenkielen ja historian opettajana ensin Sortavalassa ja talvisodan jälkeen Helsingissä. Tästä virasta hän siirtyi eläkkeelle v. 1951. Hän oli Lotta-Svärd-työn alkuunpanijoita Sortavalan maalaiskunnassa ja oli Sortavalan piirin piirijohtokunnan jäsenenä pitkän aikaan. Äitinä hän oli kunnioitusta herättävä.

— Ville Kunnas kuoli 18. 2. 1970 Kortesjärvellä. Hän oli syntynyt Uhtualla 23. 5. 1885. Nuorena hän harjoitti kulkukauppaa ja avioituttuaan toimi maanviljelijänä. Hänet tunnettiin innokkaana eränkävijänä ja urheilun ystävänä. Suremaan jäivät puoliso ja lapset perheineen.

— Maikki Krikku kuoli Ruotsin Boråsissa 11. 2. -70. Hän oli syntynyt Rukajärvellä. Jouduttuaan sotien jälkeen Ruotsiin hän vaali sekä karjalaisia että ortodoksisia perinteitä esimerkillisellä tavalla. Rovasti Martin Juhkam siunasi hänet ikuiseen lepoon 20. 2. -70.

— Antti Kenonen kuoli 2. 2. -70 Joensuussa. Hän oli kotoisin Paateneesta ja syntynyt 20. 10. 1910.

Amalie Tönisson

Kalevalanpäivänä 28. 2. -70 saatettiin Turun uuden hautausmaan multiin iäkäs leskirouva, Eestin tytär Amalie Pauline Tönisson (o.s. Alekors). Hänen syntymäpaikansa oli Saadjärve ja -aika 29. 12. 1882. Kun kaksi tyttärtä oli naimisissa Suomessa, kävi äiti 1937 heitä tervehtimässä, tuli toisenkin kerran syksyllä -39, mutta kahden viikon kuluttua alkoi talvisota eikä hän päässytkään enää takaisin Viroon. Äiti ja tyttäret olivat Suomessa, ainoa poika Ain Tönisson kotona Tartossa, kun saksalaiset hyökkäsivät Baltiaan. Viron valtaajien vaihduttua venäläisiksi hän joutui kahdeksi vuodeksi sotavankeuteen Siperiaan, josta kuitenkin pääsi kotiin ja sai viime kesänä tavata omaisensa. Vanha äiti jäi pysyvästi Suomeen ja saattoi sanoa kasvattaneensa viisi poikaa toiselle kotimaalleen. Hänen tyttärensä Marta on naimisissa evl. evp. Tapio Helasterän kanssa ja heidän asuinpaikkoinaan Käkisalmi, Suolahti, Äänekoski ja Jyväskylä. Sitten vanhus asui toisen tyttärensä Helenen ja evl. evp. Teppo Sorrin kodissa monet vuodet Kemissä ja viime ajat Turussa, loppuun asti toimeliaana, ahkerana ja auttavaisena perheenjäsenenä.

3-vuotias tyttärenpojanpoika vei minut kädestä taluttaen poisnukkuneen huoneeseen ja sanoi vakavana: »Nyt meillä ei ole 'pikkumummin' enää.» Pöydällä oli vainajan Uusi Testamentti ja siitä luin kirjanmerkin kohdalta sanat: *Taga ja es oled sa wäga ligi mu ümber ja paned omad käed mu peale.* Ps. 139, 5. Hän oli monen muuton jälkeen valmis lähtemään viimeiseen kotiin.

Rovasti K. R. Honkasalo toimitti ruumiinsiunauksen Pyhän Ristin Kappelissa, jonne vain pieni lähioimaisten joukko oli kokoontunut. Ainoa poika ei ollut päässyt näiden mukaan. Arkulle laskettiin ensin hänen ja tyttärien perheiden sepeleet ja sitten lastenlasten sekä muutamien muiden omaisten kukat. Tyttärien pojat kantivat 'pikkumummin' hautaan.

Vitivalkoinen lumi kattoi laajan kalmistoalueen ja aurinko helotti kirkkaasti, kun Amalie Tönisson, jonka elämä oli pieni osanen hajoitettun, pirstotun Suomen heimon kohtaloa, jäi nukkumaan Jumalansa rauhaan.

Saimi Hukkanen

— Timo Losola kuoli 7. 4. -70 Lieksassa. Hän oli syntynyt Paateneessa 7. 4. 1890.

— Martta Härkin, o.s. Mara, kuoli 6. 4. -70 Lieksassa. Hän oli syntynyt Suojärvellä 15. 5. 1910.

— Neuvostokarjalainen hiihtäjämestari Feodor Terentjev on kuollut. Hän oli kotoisin Paateneesta.

Aikakauslehdessä Sever 3/70 on julkaistu hänelle omistettu muistokirjoitus.

— Santeri Rettinen kuoli 9. 3. -70 Oulussa. Hän oli syntynyt 15. 6. 1908 Vuokkiniemellä. Suremaan jäi lähinnä vaimo Olga, o.s. Hirsso.

NIMISMIES NEIGLICK SUOJÄRVELLÄ

Tämä salmilaisten tuntema virkamies on ehtinyt myös Suojärvelle ja Suojärvi-kirja kertoo:

Lähteiden puutteessa emme tiedä paljoakaan suojärveläisten talonpoikien oloista lahjoitusmaatalonpoikina ennen 1700- ja 1800-luvun vaihdetta, jolloin käydyistä riidoista on säilynyt niitä valaisevia kihlakunnanoikeuden pöytäkirjoja ja muita asiakirjoja. Nämä riidat eivät olleet ainoastaan lahjoitusmaan hoitajan ja talonpoikien välisiä, vaan yhtenä osapuolena oli myös kruunu, joka vaati talonpojilta maksuja. 1790-luvulla koko Suojärven pitäjä oli maksanut lahjoitusmaanhoitajalle 719 ruplaa, mutta v. 1797 lahjoitusmaan hoitaja majuri Dmitrei Perhurov taivutti talonpojat maksamaan joka »miessielulta» 3 ruplaa. Samalla hän lupaili, että talonpojat vapautettaisiin kruunulle tulevasta heinä- ja muista ylimääräisistä rasiuksista, kuten postihevosten pidosta. Näin ei kuitenkaan käynyt. Kun nimismies Neiglick keräili niitä pääsiäisen aikaan 1798, hän ei saanut keruuta toimituksi Leppäniemen ja Kokkarin kylässä. Leppäniemellä talonpojat olivat kokoontuneet hänen väitteidensä mukaan aseissa tšasounan kellon soiton hälyttäminä. Talonpojat puolestaan selittivät kellonsoiton olleen vain pääsiäisviikon totuttu tapa. Asian oikeuskäsittely oli hyvin pitkäkallinen, koska mm. kaikkien suojärveläisten lautamiesten havaittiin olevan tässä asiassa jäävejiä ja siksi oli hankittava lautamiehet Suistamolta. Kihlakunnantuomari totesi, että vaikka talonpojat eivät olleetkaan protestoineet heti tuota uutta kolmen ruplan maksua vastaan, he olivat lähettäneet edustajia valittamaan asiasta kenraalitar Kaškinille. Tämä matka ei kuitenkaan ollut sujunut ilman kommelluksia. Talonpojat eivät olleet Pietarista löytäneet kenraalittaren asuntoa, ja he olivat noudattaneet Sortavalan makasiinin pristaavin antamaa neuvoa valittaa asiasta keisarille. Tuntematon kirjuri oli laatinut valituskirjelmän, mutta se oli jäänyt toimittamatta perille. Siksi nuu kuusi talonpoikaa tuomittiin palauttamaan keräämänsä rahat. Heinä- ja postimaksuista oikeus ei vapauttanut suojärveläisiä, mutta se ei myöskään hyväksynyt uutta kolmen ruplan maksua. Toisaalta talonpojilla ei ollut oikeutta suorittaa verojaan vanhana yhteismaksuna, vaan ohjeena olivat v:n 1764 revisiossa määrätty taksat. Kun tuomari Tavast ei tuntenut niiden suuruutta Suojärvellä, mutta kylläkin Pälkjärvellä, hän määräsi jälkimmäiset ohjeeksi, mistä hän sitten joutui syytteeseen. Tavastin antama tuomio olisi merkinnyt vain 200 ruplan lisämaksua, mutta sitä kenraalitar piti liian pienenä.

Riidat eivät kuitenkaan päättyneet tähän. Samana keväänä 1798 oli pääsiäisenä kirkonmenojen jälkeen yli 100 talonpoikaa kokoontunut lautamies Ignatei Tarasovin pihalle. Joku tästä joukosta tuli sanoneeksi, että ellei Perhurov lakkaisi sortamasta talonpoikia hän voisi saada kuulan palkkseen. Tieto vietiin Perhuroville ja asia meni käräjiin v. 1799, mutta kuivui kokoon . . .